

ovako il' nikako

velimir čurguz kazimir

OSTRVO

Tempo nije ništa znao.
Leka nikad čuo.
Bevc je bio zaprepašen.
Koča je mislio da su to glasine.
A Dilas da je reč o zloupotrebama.
Ko bi ikada mogao pomisliti da se ceo arhipelag može sastojati od jednog jedinog ostrva?
Koliko svedoka toliko ostrva.
Ni jedno ostrvo više. Ni jedno manje.

EKSPERIMENT

Sastali se jednom Bevc, Leka, Bakarić i Koliševski da se dogovore kako dalje.
Bevc kaže: Ovako dalje ne može.
Bakarić kaže: Ovako dalje ne ide.
Koliševski kaže: Ne možemo dalje ovako.
A Leka misli, misli, pa reče: Tako je.
Onda se svi duboko zamisle.
Posle nekoliko sati, kada su se sasvim iscrpli, Bevc izvuče iz ormana jednu ogromnu fackulsku punu rukopisa.
— Znate drugovi, započe Bevc, ja sam nešto razmišljao na tu temu i...
— I? nestrpljivo će Leka, Bakarić i Koliševski.
— I zaključio da je vreme da napravimo jedan istorijski eksperiment...
Nakon toga se kao od šale dogovoriše kako dalje.
Kad su odlazili svako na svoju stranu, umorni i zadovoljni obavljenim poslom, Leka ne izdrža nego reče: E Bevc, Bevc, uvek moraš da nas držiš u napetosti a sve već unapred znaš!
I to mu Bevc nikada ne zaboravi!

MENI

Moša je voleo čorbasto. Krcun roštij. Bevc šumske plodove. Velebit fruta di mare. Đ. P. S. pite gužvare. Blažević jagnjetinu. Stari je, međutim, kao i u svemu, bio za raznovrsnu kuhinju.

Kad bi bili kod Starog, na stolu je bilo svačega i niko se nije bunio. Ali kad bi ostali sami obavezno je izbjegala velika svada.

Moša kaže: Dok ne jedem kašikom kao da nisam jeo.

Krcun kaže: Ja volim šamo konkretno.

Bevc kaže: Šuma je izvor zdravlja.

Velebit kaže: U ribi ima najviše fosfora.

Đ.P.S. kaže: Pita je najbolja — to su jeli i naši stari.

Blažević kaže: Jagnjetina! To je hrana naših uskoka i hajduka!

Toliko se, na kraju, posvadaju da sto prevrnu i sve polupaju. Gadaju se francuskim i ruskim salatama, čorbastim pasuljom, pećurkama, raviolama, pitama, zubacima, i, što je najgore — zaponjcima.

Posle jedne takve svade Stari ih posavetova da sede za odvojenim stolovima i svako jede svoju hranu, ali iškusni Moša primeti: Kad svako jede za svojim stolom ništa nije tako slatko!

BUDUĆNOST

Zagledao se Pera Stambolić u budućnost a kad tamo: tera baba kozliće!

Koja li je ta babetina, razmišlja Pera dok ne rvozno lupka prstima po slonu — držaću knjiga, uspomeni iz prijateljske Ugande.

Kako se samo usuduje, pita se Pera dok počušava pogledom da prebací mlade koze. Budućnost, međutim, kao neprozirna koprena.

Sedeo tako zagledan u budućnost Pera Stambolić celog dana, a potom, još stotinu i stotinu dana, i nikada ne otkri ko je ta baba ništa se iza nje valja.

LOVCI

Mikulić je bio stručnjak za medvede, Dolanc za jelene i divokaze, Bevc za fazane, Ljubičić za zečeve...

Izadu tako, jednom, zorom, na proplanak u ogradenom lovištu, svi sa puškama osim Mikulića...

— A gde je tebi puška, pitaju iznenadeni lovci.

— Pa, ja, zbumjeno će Mikulić, nikada ne putam u medvede. Samo ih, i da ilustruje postupak izvadi klupku kanapa, vezujem!

Trojica lovaca sa puškama samo se zagledaše i kroz zube prokomentarisala: Poltron!

NAGOVARANJE

Dokopao se jednog dana Mikulić mečke i počeo da je obraduje.

— To ništa ne boli. To je trenutno. Daćemo ti nešto za smirenje. Izačiće ti fotografija...

Mečka ga neljubazno gleda i mumla. Da nije sapeta u lance ko zna šta bi napravila.

— Slušaj, zbrinućemo ti decu. Ti imаш dva mečeta?

Mikulić izgovori ovo pitanje sa posebnim osećanjem i poverenjem, pri tome se sasvim približi sapetoj zveri.

I zver se, začudo, primiri.

*Iz istoimene knjige

e.r.o.s. i s.m.e.h. vojislav despotov

Znam šta je Eros a, na žalost, znam i šta je Smeđ.

Kao i sve druge dobre i misteriozne stvari, Eros i Smeđ su skraćenice.

E.R.O.S. je Electronic Rechargeable Operational System — elektronski ponovo punjivi operativni sistem.

Naravno, mnogi tehnički nekultivisani frajeri našeg doba to ne znaju. Tek poneki običan čovek posumnja da je u pitanju skraćenica i pritom iznese svoje katastrofalno lirsко tumaćenje, na granici sa patetikom (koja je, takođe, skraćenica i znači: Primitivno Angažovanja Tehnička Emocija Tamnog Intelektualnog Kvazi-Arhetipa).

Ovde ne treba zanemariti činjenicu da je reč patetika ušla u spisak svih standarda kao srpskohrvatska činjenica i to na istom jeziku. Većina drugih standarda kodira se enegleskom terminologijom.

S.M.E.H. je, ma koliko neki teoretičari navajljivali na značenju Srbija Makedonija Ercegovina Hrvatska, ipak jedna ozbiljna formula, definisana na Ženevskoj konferenciji još 1932. godine: Sexual-Masohistic Explanation of Humor — seksualno-mazohističko objašnjenje humorâ.

Tumači humorog aspekta ovog sveta refleksno podstiču mišice svojih usta da se smeju, mučeći sebe glasnim objašnjenjem i u tesnoj vezi sa seksualnom dimenzijom humorâ tj. umiranjem od smeja, organizmom džinovske neozbiljnosti.

Markiz de Sad i slični frajeri mogli su da dožive preko deset hiljada punjenja i pražnjenja bez ikakve izmene hardvera. Ako se uzme u obzir da pritom nisu pribegavali S.M.E.H.-u, jer je humor za njih bio običan Human United Measurements Of Rationality*, jasno je da su posedovali nešto drugo, sasvim važno.

Danas se autoritativno smatra da su poseđovali ugraden podsistem P.O.R.N.O.S. (Perfect Observer's Rechargeable Neverending Operational System — savršenog posmatrača ponovo punjivim beskrajnim operativnim sistem), što se, upravo zbog beskrajnosti, smatra kompatibilnim sa E.R.O.S.-om.

Nauka, takođe, nije u stanju da u konfiguraciji E.R.O.S. i S.M.E.H.-a definiše rutinu L.I.B.I.D.O. (Life Instant Bisexual Instrument for Domestic OK — trenutni životni biseksualni instrument za OK stanje u kući). Steta.

O tome, da su kurac i pička samo instrumenti elektronskog sistema, nema sumnje. Oni, možda, ponekad pribegavaju S.M.E.H.-u, ali su u suštini samo primitivna oruđa; ljudsko biće, čija je osnovna memorijska jedinica uga-

šena, iskopčana iz struje, ne može da deluje kroz E.R.O.S. neither fucking nor being fucked.

Takvom biću telo je obično celo, genitalije su na svom mestu, za ukras i slikanje, ali mozak je otkazao učešće u poslušnoj igri izvršavanja centralne memorijske volje.

Takvom telu preostaje samo da se S.M.E.H.-ška, o S.M.E.H.uje, da kroz mazohistički seks usta i grčeva lica tumači h.u.m.o.r.

Ali, vrlo često, možda uvek, telo se zavodi u smeru običnog bluda (pažnja: Byzanth-Latin Using of Democracy!)**, bluda koji donosi profit makro-naredbodavcu. Mozak je opasan podvodač, kao Čauševku; on, kao pod vodom, radi tajno, neočekivano, bez plana; u neplaniranoj nujužnosti lepotu svakog sistema, on nagovara kurac i pičku da se uspale i popale, da sline i drhte, da se dižu i ugibaju, da budu fleksibilni i ne, premda on sâm nikada ne učestvuje u neposrednom procesu. On je uvek čist. Nema za njega zime, AIDS-a, slinavke, šapa i picajzli.

Pa ipak, kao pravi šef partije, mozak — makro prisvaja kratki trenutak elektronskog zadovoljstva, vreba i koristi čudesni trenutak kada će tela — procesori pasti od sluzavog funkcionisanja u nesvest a on, kroz povratno strujno kolo, primiti na sebe udarni efekat nesvestice.

To se naziva profitom kroz eksploraciju povedenih instrumenata.

Naravno da se tom prilikom strašno smeje.

Genitalije su, same po sebi, prostitutenti; ako se neko hapsi, hapse se genitalije; mozak profitir sedi u polumraku noćnog bara svoje sive kore i pije vino užitka i smeha sa malim mozgom i hipofizom.

On je veliki big boss, tim kome ni najlojalniji policajci ne mogu da se približe.

Kada je umoran od slatkog života sistematskog pražnjenja, on se puni; dok se puni, genitalije vise okačene o telo kao mrtve.

Smeđ je najdelovtorniji upravo kad dove do ovako tužne scene.

Jedina viša pravda, u socijalnom smislu, jeste trenutak kada se hardver pokvari, kad crkne e.r.o.s.-čip i pukne e.r.o.s.-žica. Tada mozak panično vodi pomoći instrument — ruku — ka objektima svoje industrijske zadovoljštine, pokušava da popravi kvar i uspostavi dignitet sistema.

Onda mu baš i nije do S.M.E.H.-a.

Jer, pripreti mu S.M.R.T. (Sensational Musical Revolution Transfer).

* — ljudske ujedinjene mere racionalnosti
** — vizantijsko-latinška upotreba demokratije